

— Gosp. Bezenšekova knjiga, katera po steno-
grafskih bilježkah in z uvodom prof. dr. Celestina opi-
suje „svečanost o priliki 70letnice dr. Jan. Bleiweisa“,
je došla te dni iz Zagreba v Ljubljano. To vam je
krasna knjiga, kajti važnega pomena ostala bode za
zmirom v zgodovini Slovencev. Poleg življenjepisa dr.
Jan. Bleiweisa in podobe njegove in pa popisa dotičnih
slavesnosti nahajajo se v njej vsi govori mnogovrstnih
deputacij in posameznikov, vsi telegrami od blizu in
daleč, našteje so občine in drugi zavodi, ki so jubilarju
podelili častne diplome itd., tako, da knjiga ni samo
zanimiva onim, ki so nazoči bili pri raznoterih sveča-
nostih, temuč tudi drugim, ki so le slišali o njih.

J. A.

— Ravnokar nam vradna „Wiener Zeitg.“ donša
iz nenada novico, da naš velespoštovani c. kr. nadzor-
nik srednjih šol gosp. Jan. Šolar je po sklepu mini-
sterskem prestavljen v Zader (Zara) v Dalmacijo, —
bivši zaderski nadzornik gosp. Št. Zarich v Trst, —
nadzorniku Tržaškemu dr. Gnadu pa je izročeno tudi
nadzorstvo humanističnih predmetov v srednjih šolah
na Kranjskem. — Kakošna prekucija! in čemu? Na
korist šolstvu težko, da.

— „Anastasius Grün. Verschollenes und Ver-
giltetes aus dessen Leben und Wirken von P. v Radics.
Leipzig 1879“ — se zove obširna knjiga, ki je vred-
ništvu iz Lipsika došla od izdatelja g. Herm. Folze. —
Če tudi grof Anton Auersperg kot politikar nima
pri nas Slovincih nikakoršnih simpatij, ker je bil hud
nasprotnik narodni ravnopravnosti Slovencev, nam je
vendar on kot slavljani Anastazij Grün tudi zani-
miva oseba zato, ker je nemškemu svetu s prevodom
množih slovenskih pesem v nemški jezik nehoté poka-
zal, da so veliko vredne pesmi slovenskega naroda,
katerega jezik je v deželnem zboru zmirom na stran
tišal zato, ker je njegovi propagandi za glorio „Germa-
nije“ na poti. Kot pesnik je vendar Anastazij Grün
zmirom rad občeval s slovenskimi pesniki (s Pre-
šernom, St. Vrazom itd.) in ker nam Lipska knjiga
marsikaj o tem odkriva, kar je malo ali dosihmal celó
neznano bilo, zato smo g. Radicsu hvaležni, da je s
to knjigo zopet opozoril gospode zunaj „v rajhu“ na to,
da so Slovenci bili in da smo še dandanes prav živi
na svetu, ne da bi zaničevali nemščino, ampak da si ne
damo vzeti lepega svojega jezika in pravic njegovih.
Ker razen tega, da nam pl. Radics s toplo besedo opi-
suje našega velecejenega g. Josipa Cimpermana pod
naslovom „der Musensohn im Rohrsessel“, obsega knjiga
marsikaj interesantnega in podučnega (opomini Anasta-
zija Grūna: „kakošne igre naj se nikar ne prinašajo
na slovenski gledališki oder“, so prevdarka vredni)
zato nam je „Anastasius Grün“ dobro došel.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Danes se je pričel zopet državni
zbor tukajšnji, 20 dne. t. m. pa ogerski. Prva predloga
je berlinska pogodba; Herbstova resolucija, ki
odločno obsoja celo zasedno politiko in daje o tem ne-
zaupnico Andrassyu, bo vnela živahno borbo. Radovedni
smo, kako se bode držala državopravna stranka, konser-
vativni Nemci in Poljaci, ki sicer ne odobrujejo politiko
vnanjšega ministerstva, pa mu o zasedi Bosne in Her-
cegovine ne morejo izreči nezaupnice.

— Sprava Čehov in Nemcev na Českem stoji
še zmirom na dnevnem redu, to je na papirji. Mi ra-
dovedni zmirom stikujemo po različnih časnikih, da bi

našli, kaj ima podloga biti tej spravi, al nikjer ne
najdemo nič jasnega gotovega, zmirom le lepe be-
sede med novo „Presse“ in českimi časniki, med tem
ko oficijozna stara „Presse“ zahteva brezpogojno pokornost
Čehov. Da bi Čehi zadovoljni bili samo s poplno ob-
veljavo § 19. temeljnih postav in pa s premembo volil-
nega reda, ne moremo si nikakor misliti; vsaj je dr.
Rieger v adresi, predloženi pa ne sprejeti v zadnjem
deželnem zboru, povdarjal „posredovanje krone“, ko
tretjega ustavnega faktorja, kateremu gre odločilna be-
seda, to pa je vse kaj družega, ker presega okvir ob-
stoječe ustave, na kateri jezdijo ustavoverci.

Iz Samabora. — Slavnoznan glasbenik Ferdinand
Wiesner-Livadić je 9. dne t. m. umrl 80 let star.
Pogreb njegov 11. dne t. m. je bil jako slovesen. Ime
Livadićevo živelo bo na veke med Hrvati, kajti
pesmi njegove popevajo se povsod po domovini. Lahka
mu zemljica!

Iz Dalmacije. — Baronu Karolu Švarcu, ki ima
uže dovoljenje za stavbo železnice po Bosni in Hercego-
vini, je trgovsko ministerstvo dovolilo priprave delati za
dalmatinsko-bosniško železnico, to je, od Spljeta
in Kleka na dalmatinsko-hercegovinski meji proti Imot-
skemu in Metkoviću.

Francosko. — Po novih volitvah poslancev se je na
videz vtrdila zopet republika na Francoskem. Na videz
— pravimo — kajti Francozi se radi dolgočasijo z eno
rečjo, ki jo imajo, in zahtevajo kmalu kaj družega.
Konservativni predsednik (vladar) Mac-Mahon žuga z
odstopom, če mu zbornica vrže Dufaurevo ministerstvo.

Iz Berolina. — Bismark, „mož železa in krvi“, hoče
zdaj tudi pod kazen djati državne poslance, ki se v
zborni pregrešijo z nespodnimi, kazni vrednimi govori.
Osnovel je zato postavu z 12 ostrim §. Zdaj uže samo
njemu preseda liberalizem.

Srbija. — Iz Beligrada dohajajo poročila, da srbska
vlada ne dopušča, da se v ondašnjih šolah vpelje ruski
jezik. Težko nam je vrjeti, da je to istina!

Iz Sarajeva. — Pod upravo vojvoda Würtem-
berga je pričela tukaj nova vlada svoje delovanje
o zadevah notranje uprave, pravosodja in financ. — V
bosniške in hercegovinske ljudske šole, katerih je do-
zdaj zeló malo, vpeljale se bodo hrvatske in srbske
knjige, ki so v založbi šolskih knjig tiskarne na Du-
naji. — Strašno dragino lesá delajo tukaj oderúhi; tovor
(to je, 180 naših funtov) velja 4 gold. Drva so tako
draga, da so nekateri tukajšnji peki nehali kruh péči.
Armado poveljstvo se posvetuje, kako bi se dalo takemu
oderústvu v okom priti. — Kmetje čedalje manj živeža
(poljskih pridelkov) vozijo na sejm zato, ker špekulanti
hodijo po kmetih cele dežele, nakupujejo po nizki ceni
kar le morejo, potem v Sarajevu silno drago prodajajo.

Iz Bosne. — Tukaj ni vse tako mirno in lepo,
kakor se dela, če je res, kar se iz Kulen Vakufa tele-
grafuje dunajskim in ogerskim časni-kom, ki poro-
čajo, da so tu in v Petrovcu pri Turkih našli obilo
orožja skritega.

Žitna cena

v Ljubljani 11. januarija 1879.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 6 fl. 50. — banaške
8 fl. 43. — turšice 4 fl. 60. — soršice 6 fl. 80. — rži 4 fl. 34. —
jemena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 5. — ajde 4 fl. 50. — ovsa 3 fl.
60 kr. — Krompir 3 fl. 21 100 kilogramov.